

[Egon Jensen]

må vi også ville midlerne, ellers dør vort kommunale selvstyre af mandskabs- og iltmangel. De økonomiske udgifter er meget beskedne og til at overse, og der er udelukkende tale om kommunale udgifter.

Jeg kan på socialdemokratiets vegne tilsi lovforlaget en positiv behandling, også inden denne folketingsssamling slutter.

Henrik Toft (V):

Venstre tillægger det kommunale selvstyre meget stor betydning. Derfor er det også rimeligt, at der er nogle ordentlige regler for dem, der skal udøve det.

Vi går positivt ind i behandlingen af de præciseringer, der er lagt op til efter lovforlaget. Det er i ret stor udstrækning bestemmelser, som der i stort omfang er administreret efter i praksis. Derfor er det meget relevant som optakt til en ny valgperiode, at man giver de amts- og kommunalbestyrelsesmedlemmer, som i praksis skal administrere nærdemokratiet, nogle velafprøvede regler for dets udøvelse.

Med regelmæssige mellemrum føres der en diskussion om kommunalbestyrelsesmedlemmers vederlag. I den forbindelse vil jeg da godt nævne, at selv om det er væsentligt, at der ikke økonomisk skal lides for store økonomiske afsavn på grund af varetagelse af det borgerlige ombud, som medlemskab af et kommunalt råd er, kan vi nok ikke – og bør nok heller ikke – gøre reglerne så gode, at det af den grund bliver eftertragtet.

Men når det er sagt, finder jeg, at bestemmelserne om en ligestilling af offentligt ansatte, som hidtil har kunnet få tjenestefri i 30 dage, med andre gennem ydelse af et fast vederlag nok vil være hensigtsmæssige.

I bemærkningerne står der, at et sådant vederlag påregnes der nærmere forhandlet om, men jeg vil da gerne bede indenrigsministeren nævne, i hvilken størrelsesorden han har tænkt sig vederlaget. Det havde været meget rimeligt, om der havde stået i bemærkningerne, hvilken størrelsesorden der er tænkt på.

Venstre vil støtte en ny udformning af § 66. I et demokrati er det uacceptabelt, når nogle, som har modtaget valg til at administrere lovgivning, ikke selv vil rette sig efter lovlige vedtagelser, som det er vedkommentes simple pligt at lade bringe til udførelse.

Derfor finder vi den nye paragraf yderst relevant.

Herudover er der nogle spørgsmål, som vi vil søge belyst i udvalget. Venstre tilsiger hermed en grundig udvalgsbehandling.

Flemming Jensen (KF):

I sin begrundelse for forslaget peger ministeren bl. a. på, at baggrunden skal søges i det stigende arbejdspress, som bl. a. kommunalreformen har givet, og der er jo også statistisk belæg for dette pres, selv om jeg har den opfattelse, at presset er såre ulige fordelt her som så mange andre steder i samfundet.

Kommunalreformen sammen med de mange opgaveoverførsler skulle have medvirket til, at vi dels har en skæv sammensætning i de kommunale råd, dels ser et betydeligt frafald i løbet af en valgperiode. De sidste tal i Danske Kommuner, nr. 6, 1980, viser, at 227 medlemmer af de kommunale råd – det skulle svare til 5 pct. – skulle have nedlagt deres hverv siden sidste valg, men det skal også føjes til, at kun 45 af dem opgiver arbejdet som årsag og 40 helbredstilstanden.

Det er muligt, at arbejdspresset har været en væsentlig årsag til en del af frafaldet, men det er opfattelsen i den konservative gruppe, at også andre faktorer har haft indflydelse, faktorer, som næppe ændres alene med et højere vederlag.

Den uro, som hersker i samfundet, den tone, som er kommet ind også i det kommunalpolitiske liv mange steder, tror jeg er medvirkende til at skræmme mange væk fra kommunalpolitik. Husk på, det er mindre enheder, vi her står i!

Det problem løses naturligvis ikke ved ministerens forslag, men kun ved, at der skabes baggrund for en anden indstilling til og en anden respekt for hinanden.

I betænkning nr. 894 1980 om de kommunale styreformer står bl. a. på side 148 – jeg citerer:

»Mens hovedparten af arbejdet før bestod i at tage stilling til enkeltsager ... består en stadig større del af arbejdet ... i dag i at tage stilling til planlægning, prioritering og lignende ...«

Jeg er bange for, det kun er delvis rigtigt. Det er nok rigtigt, at man har pålagt kommunerne at udarbejde forskellige såkaldte langsigtede planer en gang imellem, uden at